

kommentoida tarkemmin toimintatapojaan, sillä tämä voisi vaarantaa nykyisten ja tulevien tutkimusten tehokkuuden. OLAF ei voi vastata jäsenvaltioiden puolesta kysymyksiin, jotka koskevat sitä, miten jäsenvaltioiden viranomaiset käyttävät valtuuksiaan tutkimuksissa, joihin OLAF osallistuu.

(2003/C 92 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1517/02

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2002)

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla

Asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) 5 jaksossa, 18–21 artiklassa, annetaan erityiset yksittäisiin työsopimuksiin sovellettavat toimivaltaa koskevat säännöt. Kyseisten säännösten mukaan riita-asiassa vastaajana olevaa työntekijää vastaan voidaan nostaa kanne ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, missä työntekijän kotipaikka on. Poikkeukset on tiukasti määritelty. Työlainsäädäntö, sosiaaliturvalainsäädäntö ja vero-oikeus ovat olennaisen tärkeitä työelämän riitoja koskevien tuomioistuinkäsittelyjen päätösten kannalta, mutta niille on tunnusomaista se, että ne eroavat perusteellisesti toisistaan EU:n eri jäsenvaltioiden välillä.

Voiko komissio ymmärtää huolta, jonka mukaan asetuksella N:o 44/2001 estetään tuomioistuijia antamasta asianmukaisesti ja kohtuullisen ajan kuluessa päätöstä riita-asiassa, joka koskee toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti laadittua työsopimusta, tai vähintäänkin vaikeutetaan kyseistä päätöksentekoa?

Yhtyykö komissio käsitykseen, että tuomioistuimen suorittama tiedonhankinta, joko omassa maassa tai sen valtion tuomioistuinlaitokselta, jossa työntekijä on työssä, aiheuttaa suuria kustannuksia ja hidastaa oikeuskäsittelyä merkittävästi?

Onko nykyisen lainsäädännön mukaan mahdollista huolehtia siitä, että riita-asiassa annetaan nopeasti ja yksinkertaisesti päätös sellaisessa tuomioistuimessa, joka on perehtynyt sopimukseen sovellettavaan lainsäädäntöön, eli tuomioistuimessa, joka sijaitsee siinä maassa, jossa työ tehdään?

Näkeekö komissio mahdollisuuksia siihen, että se ryhtyisi tulevaisuudessa toimiin löytääkseen tähän tilanteeseen tyydyttävän ratkaisun?

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2002)

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tuli voimaan 1. marraskuuta 2002 (¹) 22 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001. Työsopimusta koskevia asetuksen II luvun 5 kohdan säännöksiä on muutettu nimenomaan heikomman osapuolen suojelemiseksi toimivaltaa koskevilla säännöillä, jotka suojaavat heikomman osapuolen etuja paremmin kuin yleiset säännöt, jotka olisivat johtaneet työnantajaa lähempänä olevan tuomioistuimen ensisijaisuuteen. Asetuksen 20 artiklassa säädetään tämän vuoksi, että työnantaja voi nostaa kanteen työntekijää vastaan ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, missä työntekijän kotipaikka sijaitsee. Sen sijaan työntekijä voi nostaa kanteen työnantajaa vastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, missä työnantajan kotipaikka sijaitsee tai toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa sillä paikkakunnalla, missä työntekijä tavallisesti työskentelee tai on työskennellyt.

Sovellettavan lain osalta kaikkia jäsenvaltioita sitovassa Rooman yleissopimuksessa 19. päivältä kesäkuuta 1980 määrätään, että tuomiovaltaa käyttävä tuomari soveltaa osapuolten valitsemaa lakia, mutta valinta ei kuitenkaan voi poistaa työntekijältä suojaa, joka hänellä tavallisesti on työn tavanomaisen suorituspaikan lain sitovien säännösten perusteella. Jos valintaa ei tehdä, sovelletaan sen maan lakia, jossa työntekijä tavanomaisesti suorittaa työnsä. Näin ollen rajatyöntekoa koskevat ainoastaan asetuksen N:o 44/2001

säännökset, joissa erotetaan sovellettava laki ja toimivaltaisen tuomioistuimen laki. Tämä ratkaisu johtuu yhtäältä tarpeesta kattaa kaikki saman yrityksen työntekijät samalla lainsäädännöllä ja toisaalta siitä, että työn suorituspaikan lainsäädäntö ja erityisesti sen sitovat työsuojelua koskevat säännökset ovat kiinteimmin sidoksissa riitaan. Mainittakoon kuitenkin, että komissio valmistelee parhaillaan vihreää kirjaa Rooman yleissopimuksen muuttamisesta yhteisön säädökseksi sekä sen uudistamista. Kyseisen yleissopimuksen työsuojelua koskevat määräykset saattavatkin saada osakseen kriittistä arviointia.

Lisäksi asetuksen 73 artiklassa säädetään, että komissio antaa viimeistään viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta Euroopan parlamentille kertomuksen sen soveltamisesta. Vaikka arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne, joka on ollut olemassa jo silloin, kun neuvosto antoi asetuksen N:o 44/2001, ei ole tullut käytännössä vastaan eikä johtanut muutosehdotuksiin neuvotteluissa, komissio voi tarkastella tämän kertomuksen laatimisen yhteydessä sitä, olisiko asetuksen soveltamisesta jäsenvaltioissa pääteltävissä, että asetuksen säännökset aiheuttavat vaikeuksia, jotka liittyvät erityisesti oikeudenkäyntikulujen kallistumiseen.

Komissio ei siis aio tässä vaiheessa ehdottaa juuri voimaan tulleen asetuksen (EY) N:o 44/2001 tarkistamista.

(¹) EYVL L 12, 16.1.2001.

(2003/C 92 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1520/02

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) neuvostolle

(27. toukokuuta 2002)

Aihe: Kyproksen sisällyttäminen euro-seteleihin

European Voice -niminen arvossa pidetty sanomalehti antoi (2.–8. toukokuuta 2002 päivätyssä numerossa) erityistä julkisuutta brittiläisen kollegan, Euroopan parlamentin jäsenen Chris Daviesin erittäin kiitettävälle aloitteelle: hän on huomauttanut komission jäsenelle Pedro Solbes Miralle tarpeesta sisällyttää Kypros Eurooppaa esittävään kuvaan uuden eurooppalaisen yhteisvaluutan seteleissä.

Julkaisussa mainitaan brittikollegan huomauttaneen, että Kyprosta ei ole kuvattu näissä seteleissä, vaikka sen odotetaan liittyvän unionin jäseneksi vuonna 2004, ja pyysi Eurooppaa esittävän kuvan muuttamista siten, että myös Kyproksen tasavalta sisältyisi siihen. On syytä huomata, että euro-kolikoissa ei esitetä mitään ehdokasvaltiota, mutta niissä esitetään maat, jotka eivät vielä ole ottaneet euroa käyttöön, nimittäin Iso-Britannia, Tanska ja Ruotsi.

Voiko neuvosto kertoa, aiotaanko euro-kolikoissa ja -seteleissä olevia kuvia muuttaa ja koska, jotta niissä esitettäisiin mahdollisimman täsmällinen kuva maanosastamme?

Vastaus

(16.–19. joulukuuta 2002)

Perustamissopimuksen mukaan euroseteleiden ulkoasuun liittyvät asiat kuuluvat EKP:n toimivaltaan.

Eurokolikoiden osalta on sovittu, että niissä on yhteinen puoli ja kansallinen puoli. Yhteisestä puolesta päättävät euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiehet Amsterdamin Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 1997 eurooppalaisen kilpailun pohjalta.

Näin ollen rahan ulkoasun mahdollisesta muuttamisesta laajentumisen jälkeen päättävät EKP seteleiden osalta ja euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiehet kolikoiden yhteisen puolen osalta.